

Odinioară, șeful serviciilor est-germane de spionaj STASI, considerate cele mai performante din Europa de Est, **Marcus Wolf** a făcut o declarație șoc, într-un interviu recent acordat cotidianului „Haaretz”. El a afirmat că rădăcinile sale iudaice ar fi fost unul dintre motivele pentru care, în perioada războiului rece, Germania de Est nu a avut niciodată drept obiectiv Israelul. „Nu am spionat în Israel, deși K.G.B. m-a abordat de mai multe ori și mi-a cerut să trimit agenți și spioni să culeg informații despre Israel și în Israel. Ca germani, ne-ar fi fost mai ușor să pătrundem și să operăm în țara dvs. decât rușilor, polonezilor sau cheilor. Dar eu am refuzat întotdeauna. De ce? Dacă mă gândesc bine, sunt bucuros să afirm că evreitatea mea m-a împiedicat să operez împotriva Israelului. În același timp, trebuie să recunosc că a fost vorba, în primul rând, de considerente profesionale. Am preferat să mă concentrez mai ales asupra strângerii de informații privind NATO și Germania Occidentală”.

Marcus Wolf este considerat unul dintre cei mai talentați și îndrăzneți agenți de informații din secolul XX, mai ales în perioada războiului rece. El a servit ca model pentru eroii din numeroase filme, precum și pentru mai multe personaje ale cunoscutului autor britanic de romane de spionaj, John Le Carré. Agenții lui s-au infiltrat în toate domeniile societății vest-germane, inclusiv în serviciul de spionaj vest-german, BND, și în cartierul general al NATO. A organizat o unitate specială de „vânători de femei”, a căror misiune era să seducă secretaarele din diferite oficii guvernamentale vest-germane. Cea mai mare „lovitură” a lui a fost infiltrarea unui agent în cancelaria vest-germană, Günter Guillaume ajungând consilierul cancelarului Willy Brand. Dar, paradoxal, acest succes a avut consecințe negative. Brand a fost partizanul apropierei de Germania de Est, promotorul faimoasei „Ostpolitik”. După descoperirea lui Guillaume, Brand și-a dat demisia, iar succesorul său, Helmut Schmidt, a fost mai puțin angajat față de această linie.

Dezvăluiri senzaționale ale lui MARCUS WOLF, fostul „superspion” est-german

Originea mea evreiască m-a determinat să nu trimit niciodată agenți în Israel

susține că niciodată nu și-a spionat conaționalii, fiind implicat, în exclusivitate, în operațiuni externe. În 1986, după ce s-a pensionat, a fost considerat unul dintre liberalii care au cerut reformarea politicii și structurii guvernamentale din R.D.G. În 1989, după prăbușirea Zidului Berlinului, se refugiază la Moscova. Wolf a povestit că ar fi dorit să emigreze în Israel, dar prietenii lui evrei l-au sfătuit să nu o facă, deoarece va fi cu siguranță deportat în R.F.G. A revenit la Berlin după reunificarea Germaniei, unde trăiește și astăzi. I-au fost intentate două procese (în 1993 și în 1997), dar în ambele cazuri Curtea Supremă de Justiție l-a achitat. A devenit un invitat frecvent al posturilor de televiziune și este autorul a șase cărți, dintre care una, *Omul fără față*, a devenit best-seller, fiind tradusă în mai multe limbi, inclusiv în ebraică. În 1997, la invitația unui ziarist de la „Maariv”, a vizitat Israelul și s-a întâlnit cu membrii structurilor israeliene de informații, cărora le-a dezvăluit detalii despre activitatea lui. El a ținut să sublinieze că nu a avut niciodată legături cu organizațiile teroriste palestiniene, dar că o altă divizie a STASI s-a ocupat cu instruirea acestora. Wolf a declarat

că nu a știut că teroriștii palestinieni se pregăteau să-i atace pe sportivii israelieni în timpul Olimpiadei de la München și, după acest episod tragic, autoritățile est-germane au transmis O.E.P. că nu mai pot folosi teritoriul lor pentru a lansa de aici acțiuni teroriste.

Prieten cu Tony Blair și emisarul său special în Orientul Mijlociu
Lordul MICHAEL ABRAHAM LEVY este unul dintre cei mai mari filantropi din Marea Britanie

Lordul *Michael Abraham Levy* este trimisul special al premierului britanic în Orientul Mijlociu și partenerul său de tenis. Fiul unor imigranți evrei săraci, el a reușit să ajungă în centrul „establishment”-ului britanic. Levy a fost înzestrat de natură cu un talent special - de a-i convinge pe oameni, mai ales pe cei bogăți, dar și pe cei mai puțin bogăți, să semneze cecuri substanțiale pentru acțiuni de caritate, dar și pentru scopuri politice, mai concret pentru Partidul Laburist, al cărui membru este. Stilul său, așa cum a constat un ziarist care a participat la dineul anual de strângere de fonduri al Organizației „Jewish Care”, cu 800 de invitați, este de abordare personală - o strângere de mână, o îmbrățișare, câteva cuvinte prietenoase, o anecdotă povestită într-un grup restrâns, o mică bărfă la o masă. Toate acestea l-au făcut pe Levy să fie considerat numărul 1 pe lista persoanelor care se ocupă de strângerea de fonduri. Dar, în spatele acestei note de apropiere „de la om la om”, se ascunde și o activitate asiduă de studiere a caracterului persoanelor abordate - cu calitățile și slăbiciunile lor, inclusiv situația lor financiară.

Efortul lui are rezultate foarte concrete. Astfel, Michael Sobell, directorul Centrului pentru vârstnici al Organizației „Jewish Care”, a recunoscut că, fără Levy, „noi n-am fi existat. El a adunat zeci de milioane de lire sterline și a investit energie și carismă, pentru a ne susține”.

Calitățile lui au fost recunoscute de Tony Blair, care, la dineul organizat în iunie anul trecut, la împlinirea vârstei de 60 de ani a lui Levy, a elogiat „energia și capacitatea lui extraordinară, înțelepciunea, compasiunea și umanismul de care dă dovadă”. Premierul a precizat că Marea Britanie nu ar fi putut juca un rol central în diplomația din Orientul Mijlociu fără participarea lui Levy. El a fost implicat și în activități diplomatice în țări din America Latină.

La începutul carierei sale, Levy a fost contabil la o firmă specializată în afaceri cu clienți din lumea

spectacolului. În 1973, creează Magnet Records, care, pe parcurs, devine o marcă cunoscută de popularizare a unor cântăreți de succes din acea perioadă - Alvin Stardust, Chris Rea și formația Bad Manners. În 1988, își vinde firma, pentru zece milioane de lire, companiei Warner Brothers.

Levy l-a cunoscut pe Blair la dineurile din industria muzicală, dar s-a împrietenit cu el la un dineu particular, la începutul anilor '90, unde au fost așezați unul lângă altul. „A fost ca o descărcare electrică între noi. Din acel moment am început să petrecem mai mult timp împreună”, povestește Levy. Familia Blair a participat de atunci frecvent la dineurile de vineri seara (*Oneg Șabat*) de la

Întâlnire Levy - Mubarak

El a strâns - pentru scopuri de caritate, dar și pentru Partidul Laburist - sute de milioane de lire sterline

Blair. Levy a început să se ocupe de adunarea fondurilor pentru Partidul Laburist în 1992, când s-a trezit, la un dineu din noaptea alegerilor, ca singurul susținător al acestui partid.

Una dintre metodele de convingere a persoanelor cu care se întâlnește Levy, de a dona pentru laburisti, este aceea de a le face cunoștință cu personalități din partid, importanți miniștri, chiar premierul. Dar Levy respinge categoric ideea că în schimbul banilor donatorilor le-ar oferi avantaje de vreun fel.

Spre deosebire de alți evrei care și-au ascuns identitatea pentru a pătrunde mai ușor în „establishment”, Levy nu a negat niciodată faptul că este evreu. Întrebat dacă s-a confruntat vreodată cu antisemitismul în legătură cu care liderii comunității evreiești din Marea Britanie au tras semnalul de alarmă, Levy și-a exprimat speranța că fenomenul nu este prea puternic. „Încerc să cred și sper că de fapt nu are o importanță majoră. Mă tem ca nu cumva sentimentul de teamă să nu devină o paranoia cu privire la antisemitism și nu vreau să mă gândesc că lumea este împărțită între cei ce sunt antisemiți și cei ce nu sunt”. Dar poziția lui este contrazisă de nuanțele oarecum antisemite în care este prezentat uneori în presă.

reședința familiei Levy, mai ales în perioada în care Tony Blair nu era prim-ministru.

Pereții biroului lui Levy sunt împodobiți cu fotografii ale demnitarilor cu care s-a întâlnit de-a lungul timpului - Peres, Herzog, Rabin, Sharon, Kissinger, Arafat, regele Bahrein-ului, președintele Tunisiei, lideri din America Latină, Menahem Begin, Kofi Annan. Separat, se află portretele liderilor laburisti - Gordon Brown, John Reid, Tony

În cei 25 de ani de activitate

Oficiul pentru Investigații Speciale a reușit să deporteze din S.U.A. zeci de naziști

Oficiul pentru Investigații Speciale (O.S.I.), care funcționează în cadrul Ministerului american de Justiție, se poate lăuda cu performanțe excepționale. Creat în 1979, pentru a-i descoperi pe criminalii naziști care s-au strecurat pe teritoriul Statelor Unite, Oficiul a reușit să aducă în fața justiției și să deporteze 95 de astfel de persoane. „Un rezultat remarcabil” - a apreciat Ephraim Zuroff, directorul Centrului „Simon Wiesenthal” din Ierusalim, care se ocupă, de asemenea, cu descoperirea foștilor naziști. El a elogiat mai ales activitatea directorului O.S.I., Eli Rosenbaum. Potrivit lui Zuroff, una dintre importante realizări ale agenției este că, prin activitatea ei, a contrazis un scepticism

Directorul O.S.I., Eli Rosenbaum

general, care punea sub semnul întrebării posibilitatea ca, după trecerea atâtor ani, să se mai găsească dovezi admisibile de complicitate a acestor criminali. Chiar dacă O.S.I. nu s-a ocupat decât de găsierea și deportarea lor, dovezile pe baza cărora a acționat au ajutat aducerea lor în fața justiției în țările lor.

Performanțele O.S.I. sunt rezultatul investigațiilor efectuate de un personal compus din zece istorici și opt juriști și aceștia nu se bazează doar pe informații furnizate de cetățeni. Sunt cercetate sute de documente, iar numărul mare al cazurilor rezolvate în anii '90 s-a datorat deschiderii arhivelor din Europa de Est post-comunistă.

Acum, O.S.I. și-a extins activitatea. Printr-o decizie semnată, în decembrie, de președintele Bush, Oficiul este mandatat să se ocupe și cu deportarea cetățenilor străini vinovați pentru încălcarea drepturilor omului. Este vorba de persoane care au fugit din țările lor de origine unde sunt cunoscuți drept criminali de război, asasini sau tortionari. Ca și în cazul foștilor naziști, mulți dintre ei, de pildă cei mai brutali executanți ai ordinelor lui Saddam Hussein, dacă își pot ascunde trecutul și reușesc să treacă de serviciile de emigrare, ar putea cere și primi rezidență sau chiar cetățenie americană - afirmă Gary Ackerman, membru al Camerei Reprezentanților, care, împreună cu colegul său, Mark Foley, a cerut de multă vreme extinderea și în această direcție a mandatului O.S.I.

Pagină realizată de EVA GALAMBOS

1.100 de ani de istorie a evreilor din Austria

Primul document ce atestă prezența evreilor în Austria datează din 906 - un act privind stabilirea unei taxe de trecere a evreilor din Bavaria în Balcani. Prima sinagogă s-a înființat la Viena, în 1204, iar unul dintre cele mai vechi orașe austriece se numește Judenburg. La început, evreii s-au bucurat de toleranța unor principii, dar, între 1338-1406, au fost și victime ale unor pogromuri, ei fiind expulzați în 1420, când este dărâmată și Sinagoga din Viena. Totuși, o dată cu trecerea timpului, populația evreiască s-a refăcut, astfel că, în 1624, se înființează ghetoul din Viena. În 1670, împăratul Leopold I îi izgonește din nou pe evrei, ceea ce a dus la un dezastru economic. Samuel Oppenheimer reușește, în 1676, să-și readucă conaționalii, mulți dintre ei așezându-se în

afara ghetoului. În lipsa burgheziei austriece, evreii sunt cei ce finanțează războaiele cu turcii. Monopolul sării, al tutunului, industria cuprului, prelucrării bumbacului, aparțineau, de asemenea, evreilor. Atitudinea față de evrei se ameliorează, mai ales pe vremea împăratului Iosif al II-lea. Revoluția din 1848 a adus liberalizarea vieții sociale și politice, ghetoul a fost desființat, evreii au fost aleși în Parlament, dar restaurația a anulat o serie de drepturi. După 1875, începe un avânt al participării evreilor în cultură și politică, Viena fiind locul unde au trăit strălucite personalități, de la Stefan Zweig la Freud, Mahler, Schonberg și alții. Alegerea unui primar antisemit la Viena, Karl Lueger, a influențat negativ relațiile interetnice în capitala imperiului. Pan-germanismul, de care s-au folosit mai târziu naziștii, s-a împletit cu un antisemitism fătăș.

După Anschluss - ocuparea Austriei de către Germania - jumătate din cei 220.000 de evrei s-au refugiat în țări vecine, dar, ulterior, ei, ca și cei rămași în Austria, au fost exterminați, la sfârșitul războiului supraviețuind doar 500 de evrei. În prezent, Comunitatea Evreilor din Austria numără 12.000 de persoane, dintre care 8.000 trăiesc la Viena. (B.M.M.)